

Zvedněte hlavu, dobro je všude kolem

Každý den chodím do školy tou stejnou cestou. Den co den, rok co rok. A pokaždé projdu kolem vcelku malého, přesto útulného květinářství, ve kterém prodává místní obyvatel své květy ze zahrádky, domácí zeleninu a když přijde to období v roce, marmelády i všelijaké zavařené plody. Ať už je situace jakákoli, pan prodavač vždy do svého okolí vyzařuje optimismus a nabízí zářivý úsměv tomu, kdo projde kolem. Málokdo mu ho ovšem oplatí, což ho ale vůbec nerozhodí. Ví totiž, že pozitivně zapůsobil na každého kolemjdoucího, ať už dal svou vděčnost najevo či nikoli. Neumím si představit situaci, která by mu svésila koutky. Dennodenně svítí jak slunko na obloze a rozjasňuje jinak mdlé, ponuré dny.

Jednoho letního poledne se zčistajasna temperamentní matka příroda rozčílila a seslala na zem nenadálé krupobití. Všichni prchali do svých příbytků, hledali úkryt pod nejbližší střechou či aspoň stříškou. Když už jsem se i já schovala do bezpečí domova a z okna pozorovala to nadělení, vytanul mi na mysli jeden známý obličej. Obvyklý úsměv byl ale nyní nahrazen smutným, ustaraným výrazem. Ale ne! Úroda pana zahradníka! Musí být celá zničená! Hned jsem věděla, co musím udělat, a tak jsem se dala do práce.

Když se dalšího dne vyčásilo, byla moje chůze do školy o něco svižnější než jindy. Nemohla jsem se dočkat! Když jsem konečně za rohem uviděla ten známý nápis na skromné prodejně, ještě jsem přidala do kroku. Majitel krámku jako obvykle vykukoval ze dveří, ale tentokrát se za jeho vlídným výrazem skrývala kapka smutku. Ba ne, nejen kapka, nýbrž celé moře smutku! Vždyť on přišel o všechny své pracně vypěstované plodiny! Když jsem došla až k němu, němě jsem natáhla ruku držící tašku. Až když si dárek převzal a rozbalil můj velkolepý výtvar, sdělila jsem mu důvod svého počínání.

„Pokaždé tudy chodím do školy a těší mě vídat, jak ostatním zlepšujete den. Jste vážně náš hrdina, i když si to možná nemyslíte. Proto, když jsem si na vás při včerejší přeháňce vzpomněla, jsem vám vyrobila tuhle papírovou slunečnici. Symbolizuje zářící slunce, kterým pro mě jste. Sice vám vaši ztrátu nevrátí, ale doufám, že vás alespoň trochu potěší.“

Dřív než jsem se dočkala odpovědi, pokračovala jsem ve své cestě. Nepotřebovala jsem slyšet pochvalu či jiný důkaz mého dobrodiní. Hlavní bylo, že splnilo svůj účel.

Tímto vyzývám všechny, hledejte a šířte radost, protože vězte že ji najdete všude kolem Vás, každý den ve všedních věcech. Stačí se rozhlédnout.